

Sfântul Ioan Rusul își cunoaște închinătorii

La-nceputul anului 1989, Starețul (Iacov Țalakis) s-a mâhnit mult datorită încercărilor prin care treceau persoanele lui iubite. Părintele Ioan, preotul bisericii Cuviosului Ioan Rusul, de îndată ce s-a întors din America, unde se operase, i-a telefonat din Procopi. Operația de inimă a reușit mai presus de așteptări. Cuviosul Ioan se afla acolo și supraveghea intervenția medicală. Medicul chirurg a mărturisit că o oarecare putere îi conducea mâna. (...)

Pe Cuviosul Ioan nu numai că îl ruga (Fericitul Iacov) să alerge la nevoile credincioșilor, dar îl și vedea viu afară de racla lui, grăbindu-se spre ajutorarea lor. Odată, pe când stăteam alături de el, l-am întrebat cu o voce scăzută:

– Sfinția Voastră l-ați văzut afară?

Dar Starețul nu a răspuns, ci și-a continuat povestirea, deoarece se mai aflau și alții de față. Aceeași întrebare i-am pus-o încă de două ori în șoaptă, ca să nu audă ceilalți. Atunci Starețul mi-a răspuns:

– De vreme ce îl vezi dimineața, când vine de unde a fost și intră în racla lui, înseamnă că sunt ceasuri în care sfântul nu se află în raclă.

Minunea aceasta că Sfântul Ioan uneori nu se află în racla sa, au adevărit-o și alții, precum și preotul responsabil al bisericii. Cuviosul Ioan îl învrednicea pe fericitul Stareț de discuții reale cu el. Ba ceva încă și mai mult, Starețul îl vedea întreg și viu pe sfânt, cu care discuta. Odată, când se întorcea de la consultații medicale, a trecut ca întotdeauna să se închine Cuviosului Ioan. A îngenuncheat la racla cuviosului și peste puțin l-a văzut pe sfântul care i-a spus:

– Acum am o treabă și trebuie să plec. Tu să nu primești să faci vecernia până ce mă voi întoarce.

Când s-a întors, Sfântul i-a spus:

- Crezi că binecuvintez pe toți cei care vin aici? Iată, pe această femeie care s-a închinat acum cu copiii ei n-am binecuvântat-o.
- De ce? – a întrebat Părintele Iacov.
- Pentru că își blestemă copiii. (...)

Într-o amiază, întorcându-se de la Halchida, a ajuns la Procopi. De aici a luat-o la stânga și s-a aflat lângă biserica Cuviosului. A intrat cu evlavie în pridvor, a aprins o lumânare mare și a înaintat spre stânga în biserica propriu-zisă. S-a apropiat cu respect și veselie de racla Cuviosului și a îngenunchiat. A stat așa rugându-se mult timp. Fiindcă așteptau și alții să se închine și se necăjeau pentru că întârzia, s-a ridicat, a sărutat sfintele moaște și a trecut de cealaltă parte a raclei, în stânga, ca să nu împiedice pe închinători. Acolo stătea în picioare și cu ochii ațintiți la sfințitul Cap al Cuviosului, se desfăta de vederea lui. Așa cum privea, a observat că sfintele moaște se mișcau, își schimbau poziția, potrivit cu omul care se apropia să se închine. I s-a părut ceva ciudat și a luat aminte mai bine la acest fapt. A luat apoi îndrăzneală și a întrebat pe cuviosul:

– Sfinte al meu, de ce pe unii îi lași să-și atingă buzele și să te sărute, altora le scoți mâna, altora le dai mâna și te întorci să-i vezi, iar altora le dai mâna, te uiți la ei și le zâmbești? Iar de la alții de ce îți întorci fața și te scârbești de ei?

Și a primit imediat răspunsul cuviosului:

– Iacove, nu trec toți pe dinaintea mea să se închine... Unii trec cu evlavie, alții trec cu mâinile la spate, iar alții vin din curiozitate. (...)

Farfuria pe care a trimis-o cu mâncare Sf. Ioan Rusul stăpânului său turc la Mecca (vezi minunea din Acatistul Sf. Ioan Rusul)

Mult mai târziu, în 1990, când se întorcea (Fericitul Iacov) de la niște consultații medicale din Atena, s-a oprit la biserica Cuviosului împreună cu nepotul său Teodor. Era multă lume. A intrat, s-a apropiat de raclă, a îngenuncheat și a rămas așa destule minute. Femeile care așteptau să se închine și-au pierdut răbdarea din pricina întârzierii Părintelui, care nu-și mai termina rugăciunea. Deodată, s-au tras înapoi înfricoșate spunând: “Trosnesc oasele... Oasele sfântului trosnesc”. Părintele Iacov a înțeles neliniștea lor, s-a ridicat în picioare și le-a spus foarte firesc:

– Creștinilor, sfântul este viu, și-a schimbat doar poziția. Nu vă temeți!

Altădată, stând în același loc înaintea Sfintelor Moaște ale Cuviosului cu care vorbea, l-a văzut pe Sfânt că se ridică în picioare și pleacă din raclă, spunând că merge să ajute un copil bolnav. Acestea le povestea fericitul Stareț cu atâta convingere încât îi făcea să-și mărească evlavia față de Sfânt.